

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Ευκολώτερο είναι — τὸ λένε, γιατί σὲ μένα δυστυχῶς δὲ συνέβηκε αὐτό — νὰ βρεῖς σήμε-
ρα πέντε δέκα χιλιάδικα στὸ δρόμο, κεῖ ποὺ περπατῶς, παρὰ νὰ βρεῖς μιὰ κάμαρα νὰ νοι-
κιάσεις. Κι αὐτό, λένε πάλι, συμβαίνει, γιατί
τὸ χρήμα εἶναι πολὺ, ἄφθονο στὴ χώρα μας,
καὶ ὁ κόσμος πὰ δὲν τοῦ δίνει μεγάλη σημα-
σία. Τὰ εἶδη ἔχουνε σήμερα ἀξία, τ' ἀνάνητα
(σπίτια, κτήματα κλπ.), κι ὅποιος κατέχει τί-
ποτ' ἀπ' αὐτά, τὰ κρατεῖ ἢ ζητάει νὰ τὰ πουλή-
σει σὲ ὑπέρογκη τιμή, σὲ τέτοια τιμή, ποὺ ἂν
τὴν ἀκούγαμε χετὲς θὰ βγάζαμε κραυγὲς ἀπελ-
πισίας, κι ἂν τὴν ἀκούσουμε αὐριο, μετὰ ἓνα-
δύο χρόνια, ποὺ ὀρισμένως θ' ἀλλάξει καὶ θ'
ἀναποδογυριστῇ ἡ σημερινὴ κατάσταση τῆς
ἀγορᾶς, θὰ ξεκαρδιζόμαστε στὰ γέλια.

Ὅποιος ἔχει λοιπὸν παρὰδες σήμερα, καλὰ
θὰ κάνει νὰν τοὺς φυλάξει, γιὰ νὰν τοὺς βγά-
λει στὴν ἀγορὰ αὐριο, ποὺ τὸ χρήμα θ' ἀποχτή-
σει τὴν πραγματικὴ του ἀξία καὶ τὰ διάφορα
εἶδη, ποὺ βρίσκονται σήμερα σὲ μιὰ παθολο-
γικὴ ὑπερτροφία, θὰ ξαναγυρίσουνε στὴ φυσι-
ολογικὴ τους κατάσταση. Τὸ Κράτος βρῆκε τὸ
μέσον νὰ τακτοποιήσει τὰ πράγματα μετὰ τὴν ἔκ-
δοση τοῦ νέου ἐθνικοῦ δανείου τῶν 300 ἐκα-
τομμυρίων.

Οἱ ἐθνικοὶ καὶ οἱ πατριωτικοὶ λόγοι, ἀναφο-
ρικά μετὰ τὸ Δάνειο αὐτό, παίρνουν τὴ δῦτερη
θέση. Τὴν πρώτη θέση τὴν παίρνουν οἱ λόγοι
οἱ κοινωνικοὶ, ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη, μ' ἄλλα λό-
για, γιατί ἔτσι τὸ Κράτος παρέχει στοὺς πολί-
τες τὸ μέσον νὰ τοποθετήσουν τὰ χρήματά τους
σὲ σίγουρο μέρος, νάχουν ἓναν τόκο ἱκανοποιη-
τικὸ, πέντε στὰ ἑκατὸ, νάχουν τὴν ἐλπίδα τοῦ
Λαχείου κι ἀκόμα καὶ τὴν πεποιθὴση πὸς τὰ
χαρτιά αὐτοῦ τοῦ νέου Δανείου, μετὰ τὴν ἐγγυή-
σεις ποὺ δίνει, σίγουρα θὰνέθουνε, σὲ λίγο
χρονικὸ διάστημα, πάνω, πολὺ πὺ πάνω, ἀπὸ
τὴν πραγματικὴ τους ἀξία.

Τὸ νέο λοιπὸν Δάνειο παρουσιάζεται ὡς μιὰ
ἐπικερδεστάτη καὶ σίγουρη ἐπιχείρηση, καὶ γιὰ
τέτιο πρέπει νὰ τὸ νιώσει ὁ κόσμος.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

—Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴ μετάφραση στὸ Ἀγ-
γλικὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς Ζωῆς τοῦ Παλαμά τὴν γι-
νομένη μετὰ τὴν ἐπιτυχία ἀπὸ τὸν κ. Φουτρίδη, ἡ με-
γάλη Ἀμερικανικὴ ἐφημερίδα «Sun» τῆς 25 τοῦ
Γενάρη δημοσιεύει μαζί με τὴν εἰκόνα τοῦ Παλαμά
καὶ τριστηνὴ βιβλιοκρισίαν στὴν ὁποία χωρὶς κανένα
δισταγμὸ τὸν κατατάσσει στὴ σειρά τῶν Οὐγκώ,
Χουίτμαν, Σέλλεϋ, Νίτσε καὶ Ντανούντζιο καὶ συμ-
φωνώντας μετὰ τὸ Γάλλο κριτικὸ τοῦ Παλαμά κ.
Εὐγεν. Κλεμὰν λέγει πὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποι-
ητῆς τῆς Εὐρώπης στὴ ζωὴ, γιατί ὁ Βεράρεν εἶναι
πεθαμένος καὶ ὁ Ντανούντζιο δὲν εἶναι ἀκόμη παραλα-
ρισμένος.

Ἀπὸ τὸ πρόλογο τοῦ Φουτρίδη παραθέτει τὴ συγ-
κινητικὴ σκηνὴ τοῦ «προσηλυτισμοῦ» τούτου στὴ
δημοτικῇ, ἀπὸ διώκτης τοῦ Παλαμά ποὺ ἦταν στὰ
Εὐαγγελικά, προσθέτοντας πὸς δὲν μποροῦν νὰ νοιώ-
σουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες πὸς εἶναι δυνατό γιὰ φιλολο-
γικά καὶ γλωσσικά ζητήματα νὰ χύνεται αἷμα καὶ
συγκρίνει τὴ σκηνὴ πρὸς ὅ,τι ἔγινε ἄλλοτε στὸ Πα-
ρίσι μετὰ τὴν πρώτη παράσταση τοῦ «Ἐρνάν» τοῦ
Οὐγκώ, σὺν ἀρχῇ τὴν ἐκστρατεία τοῦ κατὰ τοῦ
κλασικισμοῦ, ὅπως καὶ μετὰ τὸ τί ἔγινε πάλι στὸ Πα-
ρίσι ὅταν ὁ κόσμος ἔκαμε οὐρὰ στὰ κίονια περιμέ-
νοντας ν' ἀγοράσῃ τὸ «Βίο τοῦ Χριστοῦ» τοῦ Ρενάν.

Ὅπως γράφαμε κι ἄλλοτε ἡ μεγαλύτερη ὑπηρεσία
ποὺ μπορεῖ νὰ προσφερθῇ στὰ Ἑλληνικά Γράμματα
καὶ στὴν Ἑλληνικὴ Πατριδα εἶναι μερικὲς μεταφρά-
ρες σὺν καὶ τοῦ Φουτρίδη καὶ ἄλλων ποιημάτων τοῦ
Παλαμά. Τότε πὰ θὰ μπορούσε νὰ περιμένει ἡ Ἑλ-
λάδα νὰ πάρῃ καὶ τὸ βραβεῖο Νομπέλ ποῦ... κόντεψε
νὰ τὸ πάρῃ ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Σουρῆς.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

—Τὸν τελευταῖο μῆνα βγήκανε στὴ γαλλικὴ γλῶσ-
σα καμιά δεκαπενταριά συλλογὲς μετὰ στίχους. Ἀπὸ τοὺς
γνωστοὺς ποιητῆς ὁ Φρανσις Ἐὼν δημοσίεψε τὸ βι-
βλίον του: «Η Ζωὴ τραβᾷ...», ποὺ περιέχει ποιήματα
γραμμένα μέσα σὲ δέκα χρόνια ἀπὸ τὰ 1909 ἕως μετὰ
τὰ 1919. Κι ὁ πόλεμος ἀκόμα δὲν ἄλλαξε τὴ γλυκεῖα
ἡρεμία τοῦ ποιητῆ. Ὅμως κρατεῖ σημειώματα κι αὐ-
τὸς τῆς ἐκστρατείας καὶ ἀφιερώνει τοὺς πὺν συγκι-
νημένους τοῦ στίχους στὰ δύο του ἀδέρφια, τὸ Γα-
βριέλ καὶ τὸν Ἀντρέα, ποὺ σκοτωθῆκανε στὴ μάχη.
Ὁ τόμος περιέχει ἀκόμα στροφὲς ἀφιερωμένες στὴ
μνήμη τοῦ Μορεάς.

—Μέσα στίς ποιητικὲς συλλογὲς ἀναφέρονται καὶ
δύο τοῦ δικοῦ μας Γεώργιου Βερσιμιτζάκη, ποὺ ὅπως
σημειώνει ὁ κριτικὸς τοῦ «Γαλλικοῦ Ἑρμῆ»: «Ὁ κ.
Γ. Βερσιμιτζάκης πότε λαξεύει μετὰ χερεὶ ἐπιδέξιο τὰ
τετράστιχα τῆς ζωῆς, καὶ πότε μᾶς προσ-
φέρει σὲ ἀποφθεγματικὰ ρητὰ Τίς κραυγὲς
ἐνδὸς ἐρημίτης».

—Τὸ νέο δραματικὸ ἔργο τοῦ Ἑρρίκου Μπατάιγ

επιγράφεται «Ο ἐμψυχωτής». Διακρίνει κανείς στο πλέξιμο τῆς φράσης, στήν εξέλιξη τῆς ὑπόθεσης καὶ στήν ἰδέα, τὸν ἀληθινὸ ποιητὴ. Τὸ ἔργο τοῦτο εἶναι δράμα πολιτικόν.

— Ὁ Γεώργιος Μπουρντόν ἔγραψε δραματικὸ ἔργο μὲ τὸν τίτλο «Οἱ ἄλυσίδες». Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ξετάζονται δῶ μὲ τὴ μεταβολὴ πού ἔφερε ὁ πόλεμος στὴ ζωὴ μας. Ἡ ὑπόθεση πολλὴ δραματικὴ ξετυλίγεται μὲ ζωντανὸ ἐνδιαφέρον.

— Ἐπιτυχία εἶχε τὸ ἔργο τοῦ Καρόλου Μερὲ: «Ἡ Σκιάδα», καὶ αὐτὸ ἐμπνεσμένο ἀπὸ τὴν πολεμικὴ καὶ μεταπολεμικὴ ζωὴ. Ἀξιοσημείωτο πρόσωπο σ' αὐτὸ τὸ δράμα εἶναι ἓνας περίεργος βιολόγος, πού τὸν ἔβαλε ὁ συγγραφέας γιὰ νὰ πεῖ μερικὲς τοιμηρεὺς γνώμες του, καὶ νὰ δείξει πὺς ὁ κόσμος δὲν εἶναι παρὰ θέατρο ἐνὸς αἰώνου πολέμου.

— Στὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς Παρισίνης «Κριτικῆς ἐπιθεώρησης τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἰδεῶν», δημοσιεύεται ἓνα σύντομο σημεῖωμα γιὰ τὴν προπερσινὴ παράσταση τῆς «Ὁρέστειας». «Σ' ἓνα θέατρο τῆς Ἀθήνης», λέει, τὸ Δεκέβρι τοῦ 1918 παραστάθηκε ἡ «Ὁρέστεια», ὅχι βέβαια στὴ γλώσσα τοῦ Αἰσχύλου μὰ μεταφρασμένη στὴ Δημοτικὴ. Ποτὲ τὸ ἔργο τοῦ Αἰσχύλου δὲ μοῦ φάνηκε πὺς ζωντανὸ καὶ ἀνθρώπινον. Ὅλα βοήθησαν γιὰ νὰ μᾶς τὸ παρουσιάσουν ζωντανά. Πρῶτα ἡ γλώσσα, ἡ μελωδία καὶ ὁ ρυθμικὴ, καὶ ὕστερα ὁ τόπος. Ὅ,τι δραματικὸ καὶ φιλοσοφικὸ ἔβαλε ὁ Αἰσχύλος στὸ ἔργο του, χανότανε γιὰ ν' ἀφίσει τόπο στὴν ἀνθρώπινη τραγωδία... Ὁ Αἰσχύλος μὲ τὴν ἀγνή του ποιήσῃ ἔγγιξε τὰ μεγάλω πρεπα μέρη τοῦ ἀνθρώπινου καὶ τοῦ παγκόσμιου.

ΦΙΛΑΡΧΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

• Ὁ κ. Ρήγας Γκόλφης γιὰ τὸ Μαλακάση καὶ τὸν Πορφύρα.

— Τὴν ἐρχομένη Τρίτῃ (10 τοῦ Μάρτι) τὸ θεατικὸν ὄρα ἐξήμηση, θὰ δοθεῖ στὴν αἴθουσα τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὁδείου» (Φειδία 3) ἡ ἀναγγελμένη ὁμιλία τοῦ κ. Ρ. ἡ γὰ Γκόλφῃ μὲ θέμα: «Οἱ ποιητὲς Μαλακάσης καὶ Πορφύρας». Ἡ καθηγήτρια τῆς ἀπαγγελίας τοῦ Ὁδείου κυρία Θεὼνη Δρακοπούλου (Μυρριωτίσσης) θ' ἀπαγγεῖλῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ πὺς χαραχθεῖσιν τραγοῦδια τῶν δυὸ ποιητῶν. Οἱ ζωντανοὶ μας ποιητὲς δὲ βοήθησαν χάρις σπὺς ἐπίσημες ὁμιλίες πὺς διοργάνωσε ἄλλοτε ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσός», ἀγνοηθήκανε τέλεια καθὼς δὲν ἔπρεπε. Ἡ κ. Δρακοπούλου εἶχε τὴν ἰδέαν νὰ βοηθήσῃ νὰ γίνῃ τώρα ὅ,τι δὲν ἔγινε τότες, καὶ ἔτσι μὲ τὴν πρώτη ὁμιλία γιὰ τὸ «Ἔργο τοῦ Παλαμά», τὴ δεύτερη γιὰ τὴν «Ποίησιν τοῦ Γρυμπίου», καὶ τὴ μετὰ ταῦτα γιὰ τὸν ἀπὸ τοὺς σύγχρονους ποιητὲς μας, ἀναπληρώνει τὴ μεγάλη αὐτὴ ἔλλειψη. Καὶ τὸ πὺς καλὸ εἶναι, πὺς οἱ τωρινὲς ὁμιλίαι γίνονται ἀπὸ νέους, πὺς μᾶς δείχνουν πὺς βλέπουν οἱ νεώτεροι τὴ φιλογονικὴ ζωὴ. Ἡ ὁμιλία γιὰ τὸ Μαλακάση καὶ τὸν Πορφύρα θάναί οὐ μὰ καλὴ συνέχεια γιὰ νὰ γνωριστοῦνε καὶ ἀπὸ τὸ πολὺ κοινὸ σιγὰ σιγὰ μὲ φιλογονικὸ τρόπο καὶ μὲ κριτικὴ τέχνη ἀνστηρῇ. οἱ πὺς ἀξιοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινούς μας ποιητὲς.

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜΗ Ἡ ΜΟΥΖΙΘΡΑ

Ἀγαπητὴ Νουμιά,

Ξεφυλλίζοντας τὸ τελευταῖο βιβλίο τοῦ κ. Καμπούρογλου, εἶδα στὸ κεφάλαιο πὺς ψάχνει νὰ βρεῖ τὴν ἐτυμολογίαν τῆς λέξης ΜΥΣΤΡΑΣ, νὰ διορθώσῃ καὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῆς μουζιθρας καὶ λέει, πὺς πρέπει νὰ γράφεται, μυζιθρα καὶ ὅχι μυζιθρα, γιὰ τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, λέει, μυζιθρα, ἔπρεπε νὰ ἐλέγετο κοινὸς μουζιθρα.

Πληροφορησάτε τὸν λοιπὸν, πὺς στὴν πατρίδα μου τὴ Χιό, τὴ λέμε μόνο μουζιθρα, ἰδιόμορφον πὺς ἔγινε ἔτσι, ἀπὸ ἄλλο γλωσσολογικὸ νόμον, παρὰ ἀπὸ κείνον πὺς φαντάζεται ὁ κ. Καμπούρογλος. Καὶ τὸ λόγο θὰ τὸν καταλάβει ἂν μᾶς πὺς τὴ ζήμια τὴ λέμε στὴ Χιὸ ζουμιά, καὶ τὴ ζήλεια, ζούλια.

Μὲ πολλὴν ἐχτίμησιν,
ΧΙΩΤΗΣ ΜΟΥΖΙΘΡΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Νινία. Καλὸν θὰ δημοσιευεῖ. Δὲ νομίζεις ὅμως πὺς πρέπει νὰ μάθουμε καὶ τὴν ἀληθινὴν σου τὸνομα; Ἀπαγορεύω αὐτό.—κ. Γ. Ἐλάτη. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα. Τὸ τραγοῦδι δὲν εἶναι γιὰ τὸ καλὸν, μὰ καστεροῦμε πάντα κανένα κάποιον καλότερον.—κ. Ἀλκ. Ἀποῦ «τώρα σκλαβώθηκες», μὲ τὸ τραγοῦδι θὰ σκλαβωθεῖ περισσότερον καὶ ἄρῃς τὴν ἡσυχίαν τὴν ἔρημην.—κ. Ι. Σωγ. Αὐτὰ πὺς καταγγέλλεις εἶναι δυστυχῶς τόσο συνειδητοῦμενα πὺς δὲν ἀξίζουν οὔτε νὰν ἀναφέρωμε κανένας. Οἱ τέτοιαι, πὺς τότε γράφουνε δημοτικὴ καὶ τότε καθαρεύουσα, ἀνάλογα μὲ τὴν περιστάσιν καὶ μὲ τὸ συμφέρον τους, τὸ χαντακῶνουν τὸ Ζήτημα. Τὰ τραγοῦδια σου ὅχι καὶ τόσο πετυχημένα.—κ. Μ. Χρ. Ἡ «Ἐὶς» ἀρετὰ καλὴ καὶ θὰ δημοσιευεῖ ὀλίγον.—κ. Ερ. Μ. Ὅχι καὶ τόσο πετυχημένο. Δοκίμασε ἀκόμα μὲ προσοχὴ καὶ μὲ ὑπομονή.—κ. Γ. Ε. Πάτρα. Τὸ «Σκιάχτρο» ὁμορφον καὶ θὰ δημοσιευεῖ γρήγορον, ὥστε καὶ οὐδ' ἐρχόμενον φθινό. Δόξα νᾶχει ὁ μεγαλειότατος πὺς μᾶς θυμήθηκες καὶ τέλους.—κ. Ἀκ. Ἡτ. Ἡ γλῶσσα σου καλὴ εἶναι καὶ θὰ μποροῦσες νὰ δοκιμάσεις καὶ ὁ ἄλλο θέμα.—κ. Ἐλ. Στεργ. Τὶ τὰ θές, κορίτσι ἡ κυρία μου! Τὸ κήρυμά σου γιὰ τὴ «Σχολικὴ γλῶσσα» εἶναι τόσο θεοῦ πὺς δείχνει ὁλοφάνερον πὺς ἄλλος, πὺς ἐνδιαφέρεται μὲ ἅμα γιὰ τὸ Ζήτημα, σὺ τὰ κανονίζεις. Γιατὶ λοιπὸν αὐτὸς ὁ κ. ἄλλος δὲ βγαίνει μὲ τὴν ὑπογραφήν του νὰ ἐπιστηροῖ τὴν ἀποψὲς σου; Οἱ στήλες τοῦ «Νουμᾶ» θὰν τοῦ εἶναι ὀφειλόμενες.

ΟΧΤΑΣΤΙΧΑ

Δὲν εἶχα, Θεέ μου, μοῖρα ἐγὼ στὸν ἥλιο,
Στῆς δυστυχίας πελάγῳσα τὸ κύμα.
Μοῦ τρέμει ἀπ' τὸ παρόντον τὸ χέλιο
Τὶ ἐλπίδα μου μόνάχη εἶναι τὸ μνήμα.

Πὺς ὅμως ἀγαπῶ τὴ δυστυχία μου
Κι ὁ πόνος μου τὶ γλύκα πὺς μ' ἀφίνει.
Νὰ ὑποφέρω μ' ἀγάπην στὴν καρδιά μου,
Τὴ ζήσῃ εὐχαριστῶ, πὺς μοῦ τὸ δίνει.

Β. ΡΩΤΑΣ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Επίσημοι Ανακοινώσεις

Κατ' ανακοινώσεις του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου των Οικονομικών κ. Ρινοπούλου προς τον Τύπον, τὰ τοῦ νέου Λαχειοφόρου Δανείου τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς.

Ονομαστικὸν κεφάλαιον 300,000,000 δραχμῶν, διηρημένον εἰς 1,500,000 ὁμολογιῶν τῶν 200 δραχμῶν ἑκάστην. Τιμὴ ἐκδόσεως (ἑκάστης ὁμολογίας) δραχμαὶ 195.

Ἡ δημοσία ἐγγραφή θάρχισήν τὴν 8ην προσεχῶς Ἀπριλίου καὶ θὰ περατωθῇ τὴν 25ην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὸ Δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ χρεωλυτικῶς, ὀφειζόμενον διὰ τεσσάρων ἐτησίων κληρώσεων, τῶν ὁμολογιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξαργυροῦνται ἑκάστοτε.

Αἱ ὁμολογίαι, ἅμα τῇ κληρώσει των, ἐξοφλοῦνται ἀντὶ δραχμῶν (300) τριακοσίων, παρέχεται δὲ εἰς αὐτὰς δῶρον (π ρ ι μ), 100 δραχμῶν κατὰ ὁμολογίαν.

Ἄλλ' αἱ ὁμολογίαι μετέχουν καὶ λαχείου, διὰ τοῦ ὁποίου διανεμονται κατὰ τὰς τέσσαρας ἐνεργουμένης ἐτησίας κληρώσεις κέρδη τριῶν ἑκατομμυρίων (3,000,000) δραχμῶν.

Τὸ Δάνειον εἶναι ἐγγυημένον διὰ τῶν πλεονασμάτων τῶν ὑπεργγῶν προσόδων καὶ τῶν ἀποδόσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος.

ΑΙ ΕΠΤΡΑΦΑΙ

Ἡ τιμὴ τῆς ὁμολογίας ὠρίσθη, ὡς ἄνω, διὰ τοῦ νόμου εἰς 200 δραχμάς. Οἱ ἐγγραφόμενοι ὁμως θὰ αταβάλλωσιν ἐν συνόλῳ διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς ὁμολογίας τῶν δραχμῶν 195, κρατοῦντες 5 δραχμάς ἐναντὶ τοῦ τοκομεριδίου τῆς 1 Ἰανουαρίου 1921, τὸ ὅποιον αὐτὸ προπληρώνεται ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι θὰ πληρώσωσι τὰς ὁμολογίας των κατὰ δόσεις, ὡς ἑξῆς:

Δραχμαὶ 100 κατὰ τὴν ἐγγραφήν.

Δραχμαὶ 50, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1920.

Δραχμαὶ 45 τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1920.

Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὁμολογιῶν εἶναι δεκτοὶ μέχρι 50 δραχμῶν κατὰ ὁμολογίαν, οἱ ἀκόλουθοι τίτλοι, ἀντὶ μετρητοῦ χρήματος.

1ον). Ὁμολογίαι Δανείου 100 ἑκατομμυρίων 1917 ἐπιτάξεως, αἵτινες ὑπολογίζονται εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεώς των, ἥτοι δραχ. 95 ἑκάστη, προστιθεμένων 50 λεπτῶν δι' ἑκάστον δεδουλευμένον μῆνα τοκομεριδίου.

2ον). Ὁμολογίαι 75 ἑκατομμυρίων 1918, ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὡς καὶ αἱ ἀνωτέρω ὁρους.

3ον). Γραμματὰς Ἑθνικῆς Ἀμύνης, εἰς τὴν ἀοριστικήν ἀξίαν των, ἐὰν λήγουν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 8ης Ἰουλίου 1920. Ἐὰν λήγουν βραδύτερον, θὰ ἀφαιρῆται ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τόκος προσεξοφλήσεως διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9ης Ἰουλίου 1920 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΤΕΧΝΗ. Ἑβδομαδιαία φιλολογικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ ἐπιθεώρησις. Ἀρχίνησε νὰ βγαίνει στὴ Σμύρνη καὶ διευθύνεται ἀπὸ τρεῖς νέους, τὸν Κ. Λαβερώνη, τὸ Σ. Ζαγοριανὸ καὶ τὸ Γ. Ἀπολλώνιο. Τὸ πρῶτον τεῦχος του, δεκαεξασέλιδον, στὸ σχῆμα τοῦ "Νουμά", μὲ χροματιστὸ ἐξώφυλλον, μᾶς ἔκαμε καλὴν ἐντύπωση καὶ ἐλπίζομε πὺς τὰ κατοπινὰ θὰ μᾶς κάνουν ἀκόμη καλύτερα, γιατί οἱ νέοι αὐτοὶ δείχνουν πὺς ἔχουν σκοπὸ νὰ δουλέψουν μὲ τὴν καρδίαν τους γιὰ τὴ γλώσσα μας καὶ γιὰ τὴ λογοτεχνίαν μας.

MERCURE DE FRANCE. (1 τοῦ Μαρτίου). Τοῦ Αἰμ. Μπεργέ: Ἡ μέθοδος τοῦ Paul Cézanne. Τοῦ Π. Ντιμεσσὺ: L'intruse (διήγημα). Τοῦ Ζαν ντι Κούρ: Οἱ ὀρίζοντες (ποίημα). Τοῦ Ε. Ραῦνῶ: Ὁ ἑσπερικὸς συμβολισμὸς κτλ. κτλ.

LE MONDE NOUVEAU. (Φεβ. 1920). Τοῦ Β. Μαγκνέτ Paul Deschanel. Τοῦ Φρανσουά Μαροῦ: Ἡ διαφύλαξις τῆς Μάγχης. Τοῦ Ζαν Λουὶ Βαντουέ: Θύμνησις γιὰ τὸν Πάπ. Ἀδάμ κτλ. κτλ.

Αἱ δημοσίαι ἐγγραφαὶ θὰ ἐνεργηθοῦν δι' ὅλων τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, τῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ο ΤΟΚΟΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Αἱ ὁμολογίαι φέρουσιν ἐτήσιον τόκον δραχμῶν δέκα (10), πληρωτέον ἀνὰ δραχμὰς 5 τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Τὸ πρῶτον πληρωτέον τοκομερίδιον εἶναι τὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1921, ὅπερ ὁμως, κατὰ τ' ἀνωτέρω, προπληρώνεται ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ὁμολογιούχους ἅμα τῇ παρ' αὐτῶν καταβολῇ τοῦ τιμήματος τῆς ὁμολογίας. Ἡ πρῶτη συνεπὺς πληρωμὴ τοκομεριδίου θὰ ἐνεργηθῇ κατόπιν τούτου τὴν 1ην Ἰουλίου 1921.

Τὰ τοκομερίδια καὶ αἱ ὁπωσδήποτε κληρούμεναι ὁμολογίαι πληρώνονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τῶν ὑπακτωσθημάτων καὶ τῶν ἀνταποκριτῶν αὐτῆς.

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

Κληρώσεις θὰ ἐνεργοῦνται τέσσαρες ἐτησίως. Τὴν 25 Νοεμβρίου, τὴν 25 Φεβρουαρίου, τὴν 25 Μαΐου καὶ τὴν 25 Αὐγούστου.

Ἡ κληρωσις τῆς 25ης Νοεμβρίου θὰ ἀποδίδῃ τὰ ἑξῆς κέρδη, διανεμόμενα ὡς ἀκολούθως:

1 μέγας λαχνὸς εἰς 1,000,000 δραχ. 1,000,000.

2 λαχνοὶ ἑκάστος ἐκ δραχ. 100,000 δραχ. 200,000.

4 λαχνοὶ ἑκάστος ἐκ δραχ. 25,000 δραχ. 100,000.

20 λαχνοὶ ἑκάστος ἐκ δραχ. 10,000 δραχ. 200,000.

Εἰς ἑκάστην τῶν λοιπῶν τριῶν κληρώσεων (25 Φεβρουαρίου, 25 Μαΐου, 25 Αὐγούστου) θὰ διανεμῶνται τὰ ἀκόλουθα κέρδη ὡς ἑξῆς.

1 λαχνὸς ἐκ δραχ. 200,000 δραχ. 200,000.

1 λαχνὸς ἐκ δραχ. 100,000 δραχ. 100,000.

4 λαχνοὶ ἑκάστος ἐκ δραχ. 25,000 δραχ. 100,000.

10 λαχνοὶ ἑκάστος ἐκ δραχ. 10,000 δραχ. 100,000.

Καθ' ἑκάστην τῶν ὡς ἄνω τεσσάρων κληρώσεων θὰ κληροῦνται καὶ ἀριθμὸς τις ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον, αἵτινες θὰ λάβουν ὡς δῶρον (π ρ ι μ) δραχ. 100, ἐξοφλούμεναι ἀντὶ δραχ. 300 ἑκάστη.

Πᾶσαι αἱ ὁπωσδήποτε κληρούμεναι ὁμολογίαι, εἴτε εἰς τὸ ἄρτιον, εἴτε μετὰ εἰδικῶς ὡς ἄνω κέρδους θὰ ἐξοφλῶνται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἐνέργειαν ἑκάστης κληρώσεως.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΛΕΙΟΜΕΝΟΣ ΤΗΝ 31^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ταμείον, Τράπεζαι, Ξένα τραπεζογραμμάτια και Έντοκα Γραμμάτια Έλληνικής Κυβερνήσεως	Δρ. 31.497.029.60	Μετοχικόν Κεφάλαιον καταβληθέν . . Δρ.	10.000.000.—
Χρεώγραφα Ίδιοκτησίας Τραπεζής	154.882.25	Κεφάλαιον Αποθεματικόν τακτικόν . . .	63.100.90
Τοκομερίδια	145.008.20	Κεφάλαιον Αποθεματικόν έκτακτον . . .	300.000.—
Γραμμάτια προσεφληθέντα εν τῷ Χαρτοφυλάκιῳ καὶ παρ' Ἀνταποκριταῖς . . .	2.705.636.55	Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ . .	36.940.089.10
Ἑγγυημ. Ἀ/μοὶ διὰ Χρεωγράφων	5.507.128.20	Ταμειντήριον	3.100.924.75
» δι' ἐμπραγμάτων ἐγγυήσ.	1.253.014.70	Προκαταβολαὶ πιστώσεων ἐναντι Φορτωτικῶν	1.554.007.20
» διὰ διαφόρων ἐγγυήσεων	6.973.676.30	Τρέχοντες Λογαριασμοὶ Πιστωτικοὶ . . .	8.273.897.20
» ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων	157.464.70	Ἑσταταὶ πληρωτέαι	1.652.332.85
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχόμενῳ Χρεωγράφων	1.130.185.75	Διάφοροι Λογαριασμοὶ Πιστωτικοὶ . . .	15.649.747.95
Δάνεια καὶ προκαταβολαὶ ἐπὶ Ἑμπορευμάτων	2.059.497.25	Μέρισμα διὰ τὸ ἔτος 1919	800.000.—
Προκαταβολαὶ ἐπὶ Φορτωτικῶν	1.426.781.75	Κέρδη καὶ Ζημίαι, ἐπὶ ὅλοιπον εἰς νέον . .	3.134.50
Τρέχοντες Ἀ/μοὶ Χρεωστικοὶ	4.722.788.25		
Προσωπικοὶ Λογαριασμοὶ	1.365.949.60		
Συμμετοχὴ εἰς Ἱδρυσιν Ἑταιριῶν	950.000.—		
Ὑποκαταστήματα	2.096.297.80		
Διάφοροι Λογαριασμοὶ Χρεωστικοὶ	16.038.566.06		
Ἀξία ἐντόπων καὶ γραφικῆς ἔξ.	61.818.89		
Ἀξία ἐπὶ πλ.	87.818.45		
Ἀξία Βιβλιοθήκης	3.695.15		
	Δρ. 78.337.234.45		Δρ. 78.337.234.45
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ	
Τίτλοι πρὸς φύλαξιν	Δρ. 61.121.602.—	Τίτλοι ἀποδοτέοι	Δρ. 61.121.602.—
Ἀξία τίτλων εἰς ἐγγύησιν λογαριασμῶν . .	9.008.281.—	Τίτλοι ἀποδοτέοι εἰς ἐγγύησιν	9.008.281.—
Χρεώσται πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν . .	14.573.891.50	Πιστώσεις ἐναντι Φορτωτικῶν	14.573.891.50
Διάφοροι Λογαριασμοὶ Τάξεως	13.268.247.55	Διάφοροι Λογαριασμοὶ Τάξεως	13.268.247.55
	Δρ. 176.309.256.50		Δρ. 176.309.256.50

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ἔξοδα Διαχειρίσεως, Ἀμοιβαὶ ἐντεταλμένων Συμβούλων, Διευθύνσεως καὶ Προσωπικοῦ	Δρ. 887.808.56	Τόκοι	Δρ. 2.237.190.76
Τόκοι	1.090.806.95	Προμήθεια καὶ κέρδη διάφορα	1.438.305.50
Ἀπόσβεσις ἔξοδων ἰδρύσεως			
Τραπεζῆς Δρ. 167.156.10			
» ἐγκαταστάσεως » 90.620.05			
» 50% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐπὶ πλ. » 87.818.45			
» 25% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐντόπων καὶ βιβλίων » 20.606.30			
Ἔκτρα ἀποσβέσ. ἐπισημασμένων » 58.661.75	» 424.862.65		
Ταμείον Περιθάλψεως Προσωπικοῦ	» 10.000.—		
Καθαρὰ Κέρδη	» 1.262.018.10		
	Δρ. 3.675.496.26		Δρ. 3.675.496.26

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧ. 2.622.018.10

Κεφάλαιον τακτικῶν ἀποθεματικῶν 1/20 ἐπὶ Δραχ. 1.262.018.10 συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 31 τοῦ Καταστατικοῦ Δρ.	63.100.90
Κεφάλαιον ἀποθεματικῶν έκτακτῶν	300.000.—
Τακτικὸν μέρισμα 5% μετὰ φόρου	Δρ. 543.478.25
Πρόσθετον » 3% »	» 325.086.95
	» 869.565.20
Μείον φόρου 8%	» 69.565.20
	» 800.000.—
4% ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ποσῷ Δρ. 6.565.433.95	» 26.217.50
Φόρος Δημοσίου	» 69.565.20
Ὑπόλοιπον εἰς νέον	» 3.134.50
	Δρ. 1.262.018.10

Τὸ μέρισμα ἐκ Δραχμῶν ὀκτὼ (8) εἶναι πληρωτέον, ἀπηλλαγμένον παντὸς φόρου, ὅμῃ τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 μερισμαποδείξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1920

Ἐντολὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Α. Α. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΘ. Ν. ΜΙΑΟΥΤΗΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΙΩΑΝ. Α. ΜΠΑΤΣΗΣ